

ÖRGÜTLEŞMİŞ BİR AD: TEOMAN ÖZTÜRK

Bülent TANIK

Teoman Öztürk ve TMMOB... Bir ad ve bir örgüt bu kadar bütünleşirse buna örgütlenmiş bir ad demek hata sayılmamalı.

Yetmişlerde yedi dönem başkanlığını yaptığı TMMOB ile Teoman Öztürk'ü ayırmak, ayrı anmak mümkün mü? Bu yüzden değil mi; gazeteler onbeş yıl aradan sonra, dün, "TMMOB Başkanı Teoman Öztürk dedi ki" diye başlamadılar mı?

12 Eylül karanlığını aşmaya yaşı yetmeyenler için yazıyorum, Yoksa onu anlatmaya gerek yok!

O yetmişlerin öne kattığı ve ardı sıra güvenle yürüdüğü, yolundan kuşku duyulmayanlarındandı. Dal gibi bir delikanlı iken omuzladığı görevi, dağ gibi bir halk önderi olarak devredene dek hem kendini hem de örgütünü büyüttü, büyüttü..!

Mühendis ve mimar hareketi O'nunla yakaladığı özgüveni ve iç bütünlüğünü, O'nun önderliğinde dışa açtı. Başka toplumsal kesimlerle, emekçilerle, halkla buluştu. Teknik elemanlar işbölümü çemberini kırıp "uzay'a" açıldı. Mühendislik ve mimarlık ayaklarını sağlam bastırarak politik özünü tanımaya başladı. Bilim ve teknolojinin ülke, bölge ve hatta evren sorunları ile bu kadar iç içe olduğu, mühendislerin cam kulelerde yaşamadığı o dönemde en yoğun tartışıldı. Mesleğin çıkarlarını korumanın, ülke ve halkın çıkarlarını korumak ile ne kadar da çok bağdaşık, ne kadar çok bağlaşıklık olduğu anlaşıldı... TMMOB, yirmi yıl biriktirdiği meslek deneyimini "halkın hizmetine" sunacağı siyasal hamura, O'nun usta elleriyle kattı.

O en acılı anında rolünün gereğini eksiksiz yerine getiren, sancısını sezdirmeyen bir baş aktördü. Yaptırım gücünü arttırmak ve duygusallığını gizlemek için bilerek sesini kalınlaştırdı.

Teoman Öztürk toplulukların "büyük" sorunları ile ilgilenip, "yorulma" gibi bir hakkı kendine hiç tanımadı. Üstelik yığınların yanısıra, ulaşabildiği herkesin tekil sorunlarının ayrıntısını yaşayan özenli bir ağabeydi.

Bu halkın yetiştirdiği özel ve güzel insanlardan biri Teoman Öztürk dünyanın neresinde olursa olsun insana yapılan kötü uygulamayı, işkenceyi teninin ta derinliklerinde duyumsadı. Vücudunun bunca yaralı, bunca yıpranmış olması bundadır.

İnanıyorum ki Teoman Öztürk'ün yaydığı insan sevgisi ve özveri örneği hiç yaralanmayacak.

KENDİ ÖLÜMÜNE "SEBEBİYET" VERMEK

Çapa tıp reanimasyon kliniği
Formika kapıda onsezinci sıra
Gazlı kalemle kayıtlı
TEOMAN ÖZTÜRK.

Dudakta ıslatılmış bir parmak
Silliverir bir sürtüşte.
Belll belirsiz gölgesi kalır
Mürekkebin.

Bekleyen kadınlar
"O öldü" der. Biri
Aşağı indirdiler çoktaan
Belki de götürdüler!

Zayıflamış bedeni
Cansız.
Evrendeki tüm acıların
Ve ateşin
İzlerini taşıyor...
Anısı
Güneşe çarpan bir yıldız
Yanarak
Ve yakarak.

Yüz yıl yaşayacağım derken
En az
Olur mu böyle yapmak!
Kendi ölümüne
"Sebebiyet" vermek,
Ellisinde!

22 Ağustos 1994, Ankara
Bülent Tanik